

свeтлi владика Николај
О ЛУДОЈ ЗАКЛЕТВИ

Седео си у једном друштву и пио. Повела се реч о неком честитом човеку из ваше вароши, који се није допадао ниједном од вас, нетрезних људи. Загрејан пићем ти си лупнуо о сто и заклео се, да ћеш онога човека јавно на улици ишамарати. Кад си се истрезнио покајао си се због дате заклетве. Сад те гризе стид пред оним друговима, али опет ту је заклетва. Па питаш, да ли је грешно погазити заклетву?

Знаш ли причу о цару Ироду?

се стидео својих другова у пијанчењу! Не би му име остало под проклетством за сва времена.

А Христос нас учи, да пре стида од људи имамо страх од Бога (Лк. 18, 2). Јер ко нема страха од Бога, него само стид од људи, тај ће се ради људи постидети и од свога Бога. Страшна је пак судба проречена онима, који се постиде Бога пред родом овим злим и прељуботворним. Има честих тренутака у животу, кад човек треба да бира између страха

Човеков дух је нежан као цвет. Чим га страст грубо дотакне, он се повлачи у себе, слично као што цвет скупи своје латице, и тек након покајања дух поново оживи. Овај свет је постао сличан бујици прљавштине која ће, чини се, сваког тренутка да заплусне и потопа цело човечанство. Та прљавштина покушава да продре у сваки дом. Ма где човек да баци поглед, било да погледа уличну рекламу, укључи телевизор или отвори новине, наићи ће на исту прљавштину која заиста заударала тако као да демон говори човеку: ја сам овде и од мене се нигде не можеш сакрити. Човекова душа се обично адаптира на постојећу атмосферу па човек престаје да осећа одвратност према тој прљавштини и прихвата је као нешто уобичајено и природно. То дух буквално убија. Човек стоји у цркви, али његов дух је парализован. Он не осећа духовну радост јер су је замениле душевне емоције па религија за њега постаје нешто спољашње. Кад човек не чува душевну чистоту, кад се не каје дубоко и искрено, он тада као да у храму стоји затворених очију и не види онај духовни храм и оно што се у њему дешава.

архимандрит Рафаил Карелин

Како је на једној гозби опијен заклео се једној играцици пред гостима својим дати што буде искала од њега; како је играчица заискала главу Јована Крститеља, и како се цар чувши то врло ожалостио, али клетве ради и онијех који се гошћашу с њиме, заповиједи дати јој што заиска. И тако несрећни Ирод натовари на своју душу убиство праведника. Кам да се више бојао Бога него што

од Бога и стида од људи. У таквом си тренутку и ти сада. Изабери, дакле, и сада и увек страх од Бога, и нећеш погрешити. Људи ће те исмејати, али ћеш бити прав пред Богом.

А заклетва? Своју луду заклетву искажи свештенику и прими епитимију. А убудуће клони се оних, који ти нису другови у страху од Бога и Божијег закона.

Мир ти и утеха од Бога.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ ПРАЗНИЦИ

УСЕКОВАЊЕ ГЛАВЕ СВЕТОГ ЈОВАНА КРСТИТЕЉА

Мк. 6:14-30 (зач. 24); Дав. 13:25-32 (зач. 33).

архимандрит Кирил (Павлов)

УСЕКОВАЊЕ ГЛАВЕ СВЕТОГ ЈОВАНА КРСТИТЕЉА

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Драга у Господу браћо и сестре, данас Христова Црква, а са њом и ми, са тугом се сећамо жалосног догађаја из наше свештене историје – Усековања главе највећег међу пророцима – Претече и Крститеља Господњег Јована. Овај трагични догађај нам данас излаже прочитано Јеванђеље (Мк. 6, 17 – 29).

Као што видите данашње Јеванђеље нам репродукује тужну слику предавања смрти највећег Пророка, за кога је Сами Спаситељ рекао да је највећи од свих рођених од жена. Све на овој слици носи отисак нечег ужасног, неописивог. Раскошна гозба, бучни аплаузи присутних, сав тај безумни плес... и онда одједном глава која се пушила од топле крви, донесена на таџиру, коју је целат предао младој девојци, која је затим даје својој мајци. Ово је адска мешавина мржње и безумног весеља, плеса и убиства, крви и сладострашћа. Све ово принуђује срце

да устрепти и испуњава га ужаса.

Читајући у Светом Писму о животима великих сведока, светионика Божијих, и невољно се чудиш и питаш се: зашто је за остале људе који живе на земљи Господ припремио мир, насладу свим могућим добрима земаљским, утеху у жалостима и спокојну и природну смрт, а у удео ових верних и чврстих изабраника Божијих допао је тако ужасан живот, испуњен гоњењима и мучењима и, веома често, тако страشان крај?

Погледајте само каквом смрћу умиру: свети пророк Исаија преструган тестером, свети пророк Јеремија убијен камењем у рову, свети Захарија убијен пред црквеним олтаром, свети првомученик Стефан је такође каменован, светом апостолу Јакову одсекли главу, светог апостола Петра разапели на крсту, апостол Павле посечен мачем, па и скоро сви свети апостоли, изузев светог апостола Јована Богослова, примили су мученичку смрт. Тајанствени су

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

путеви Твоји, Господе! Зашто си им припремио такав крај?

Али од свих ових мученичких смрти, смрт Јована Крститеља је најужаснија. Замислите Иродов дворцац како се сјаји од лампи, у њему је гозба, а испод њега мрачно подземље, одакле нема никаквог излаза на светлост и слободу. У њему чами Пророк. И ево, усред ноћи чују се тешки кораци грубог и немилосрдног војника како се спуштају доле... Врата се отварају... Тупи звук палог мача – и све је завршено. Да ли је био ухваћен у сну? Да ли се молио? Да ли је изрекао икоје последње речи? Ништа од тога нам није познато. Уместо одговора на сва наша питања добијамо једино смртну тишину.

На овај начин се у тридесет и трећој години прекинуо живот највећег пророка Божијега, који се још у утроби мајчиној испунио Духа Светога, који је тридесет година проживео у суровим подвизима у пустињи и био удостојен да крсти Спаситеља света, Јединог родног Сина Божијег, Господа нашег Исуса Христа. И када неби било никакве друге наде осим у овај пропадљиви свет, онда при погледу на овакве смрти човек може доћи до потпуног разочарења у живот и рећи себи: зашто се трудити живети побожно, када је све унаоколо једино испразност.

Али за верујуће људе овај догађај не може остати нејасан, не може да их доведе до разочарења у животу, уколико имају светлу наду на будућност и гледају на овај свет као на место свога изагнања.

У исто време док су учесници гозбе са ужасом гледали на Кр-

ститељеву главу на тањиру, сам Крститељ је већ стојао у небеској слави пред сабором праведника и објављивао им догађај, који су они очекивали одувек. Истог тренутка када је био посечен, прибројан је збору праведника и ступио у вечно блаженство и вечну славу, узишао онде где ће и сам осећати безграничну љубав и вечно се наслађивати истином, бесконачним животом.

Праведници не умиру, смрт нема власти над њима, они вечно живе у Господу. Ни једно добро дело, које човек учини Бога ради, неће остати без награде, тим пре највеличанственије заслуге и дела Јована Крститеља, исплели су му на Небу, мноштво венаца и награда.

Хришћанска Црква се једино и могла родити и узрасти благодарећи оваквим саможртвеним мученичким смртима. Када гледамо на неку огромну грађевину, засигурно знамо да је у њеној основи темељ на коме она непоколебиво стоји, премда сами темељ нико и не види. Исто тако и Црква. Уколико данас погледамо на хришћанску Цркву у свету, у којој верни налазе за себе прибежиште и утеху од свих земаљских жалости, верују, надају се и радују, онда је то једино благодарећи овим храбрим, самопожртвованим смртима, које нико не може ни избројити.

Иако свети Јован Крститељ није остао на земљи, ипак ће његов глас, без обзира на све, одзвањати и разобличавати безаконике у сва времена. И сада је његов узвишени пример ранио и гануо наша срца и сигурно је да ће се наћи

непорочне душе, које, презирући прелести овога света, постају непоколебиви сведоци правде и истине.

Сем тога, неопходно је веровати, да је смрт светог Јована Крститеља била последица Божијег Промисла и била је допуштена са узвишеним и добрим циљем за људски род. Претечино славно Усековање, било је по неком божанском плану. Време одласка Спаситељевог из овога света већ се приближавало. Дело на које је био послан већ је било извршено и већ је привукао Себи оне који су Га

ковања главе славног Пророка, потрудимо се да из њега за себе извучемо поуку на спасење своје душе. Управо: дужни смо да стално имамо на уму то какву штету може да нанесе сувишно опијање вином, како је опасно давати непромишљене заклетве и какав се грех може из тога изродити. Уколико смо услед несмотрености или по некој тренутној слабости и дали заклетву, чије испуњење не само да не би користило нашим ближњима, већ би им нанело штету, боље је да је не испунимо, боље да се пред људима покажемо не-

Често за један једини љубазан поздрав човек у души осећа неку радосну промену. И напротив, за један једини презрив поглед губи се благодат и љубав Божија. Тада се што пре покај да би се поново вратио мир у твоју душу.

Блажена је душа која је заволела Господа и од Њега се научила смирењу. Господ воли смирену душу која се чврсто узда у Њега. Она сваког тренутка осећа милост Његову. Чак и када разговара са људима, она је занета љубављу према Господу. Од дуге борбе са злим дусима она је заволела смирење више од свега и не допушта демонима да из ње изагнају љубав према братији.

Ако будемо свим силама волели братију и смيرавали душу, победа ће бити наша, јер Господ пре свега даје Своју благодат због љубави према ближњем.

свешти Силуан АѠонски

очекивали на земљи. Али Спаситеља света нису очекивали само они који су живели на земљи, већ и умрли, којих је било неупоредиво више. И управо ради проповеди о Његовом ускором доласку и бива изабран Претеча Јован, који је предобјавио доласак Господњи становницима земље. Ирод и Иродијада су били само оруђе испуњења несхватљиве воље Божије, премда се њихова кривица због тога не умањује.

Драга у Христу браћо и сестре, сећајући се овога догађаја – усе-

одговорни него да због лажног стида ма коме причинимо зло.

Помолимо се Крститељу Господњем, да би Он, Који изобилује љубављу, узнео за нас пред Престолом Божијим своју молитву и укрепио нас, да заувек останемо чврсти сведоци правде и истине Божије и да проведемо свој земаљски живот у покајању и угађању Господу и да тиме достигнемо вечни живот, где нема ни болести ни туге ни уздисања.

Амин.